

Madalen

Napsal uživatel Frisco
Středa, 01 Prosinec 1999 01:00

Když jsem poprvé slyšel debut pražské skupiny Auris - Město..., říkal jsem si, že možná díky své žánrové superpestrosti bude asi těžko hledat věrné posluchače. S odstupem času dnes můžu zodpovědně prohlásit, že jsem se spletl. Uplynul nějaký ten pátek a já mám opět v přehrávači něco podobně rozmanitého. Tentokrát už budu opatrnější, říkám si, a opatrně vstřebávám texty a harmonie.

Kapela s typickým bluegrassovým nástrojovým obsazením a profilem nahrála desku, která je na bluegrass zcela netypická. No, vlastně, jak se to vezme. Řekl bych, že v každém tématu, kterého se můžeme dotknout, najdeme něco typicky bluegrassového a něco typicky nebluegrassového, tedy jakési pro a proti. Ale co je na tom nejvíc zvláštní, je to, že jak "pro", tak i "proti" - obé vyznívá veskrze pozitivně! Jinými slovy - ta deska je udělaná tak fikaně, že jí nelze nic vytknout (a ani jsem ten záměr vlastně neměl). Tak vám tedy alespoň popíši své pocity a dojmy z celého dílka.

Tak předně, to, co dělá z Madalen tu pravou Madalen, je dívčí vokál tria Netopilová, Holinková, Štaiglová. Nevím, jak to nazvat, ale jejich zpěv působí tak suverénně a přitom jemně a

pohodově, že mě to nutí pouštět si neustále desku znova a znova. Melodie Madalen mě provází v hromadných prostředcích, v kuchyni, při sportování ve Stromovce, prostě všude. Dokonce i ta Kočičí (3), o které jsem si původně říkal, jak je dětsky naivní. Ale holt v jednoduchosti je krása a já si jí doopravdy broukám, kudy chodím. Mimochodem, za to, že deska působí tak výrazně vokálním dojmem, může - dle mého - výborně střídmy instrumentální doprovod pánů Válka, Hoigra a Štaigla. Myslím, že na desce dokonale funguje to, s čím má dnes většina mladých muzikantů (a zvláště bluegrassových) velké problémy. Totiž disciplína. Pánové prostě hrají hlavou a je vidět, že svých ženských protějšků v kapele si doopravdy váží.

Moje nejmilejší píseň z celého alba jsou Dlouhý noci (7) s vynikajícím textem Jany Netopilové. Jana na desce otextovala ještě šest dalších amerických originálů a k písni Ovládni svůj čas (10) dokázala napsat i nápaditou semtamovsky laděnou melodii. Nerad bych to zakřikl, ale myslím, že v tom zoufalém nedostatku kvalitních textařek má Jana skutečně velkou šanci časem dosáhnout met nejvyšších. Z dalších jejích textů už bych rád jen upozornil na zdařilou Další ráno (12) a taktéž gospel Jen jedenkrát (6), napsaný na původní skladbu Standing By The Bedside Of A Neighbour, o kterou se u nás už několik mladých kapel bez většího úspěchu pokoušelo. Song, který mě oslovil hned napoprvé, je Hvězdný nebe (1), který je výborně zařazen jako úvodní skladba alba. Ani další autoři na desce nezůstávají pozadu, ačkoliv už na mě nepůsobí tak výrazně. Za dobrý počín považuji nečekaný výskyt klavíru v poslední Propasti (14) Jana Štaigla. Co mě v průběhu celé desky trápí, je většina koncovek spirituálově a gospelově laděných písní. Chápu, tohle je muzika tradiční, ale například z jinak skvělé písně Vlhkou (13, text Michal Hromčík) skutečně vidím trochu vykukovat toho pověstného zahradního trpaslíka.

Zajímavý fenomén, o kterém bych se chtěl zmínit, je natolik tajemný, že vám vyjevím bez skrupulí, na co jsem přišel. Jsou zde totiž dvě písně, o kterých by se dalo s přehledem říct, že jsou... řekněme okouknuté od dvou jiných kapel, kdyby - no kdybych prostě nevěděl, že ony dvě kapely nahrály své "podobné" songy výrazně později než Madalen. Byl bych tedy nerad, kdyby tenhle postřeh vyzněl jako pokus kohokoli obvinít, že opisuje. První případ je píseň Inzerát, kterou nahrála Poupata na svoji poslední desku a kterou složil Víťa Troníček. Pustil jsem si ji jako porovnání s již zmiňovanou Dlouhý noci (7) a vedle zdánlivě podobné harmonie a tempa jsem si všiml zcela totožného námětu textu. V jeden moment se textové linie dokonce prolínají. Šárka z Poupata zpívá: Naši nevrátí se dříve, nežli zítra, oproti tomu v textu Jany Netopilové se říká, že: Naši přijedou až zítra. Obě dívky to přitom sdělují svým vyvoleným, čekajíce na ně v tichu rodičovského domu. Přitom mi přijde naprosto pravděpodobné, že obě písně mohly vzniknout nezávisle na sobě. Trochu horší už je to v druhém případě, kdy úvodní motiv písně Rozpočítadlo (4) je naprosto totožný s kytarovým motivem v písni Druhé trávy Zlá Marléna. Tak tady nevím, že by se (dle časové posloupnosti) nechala inspirovat Druhá tráva skupinou Madalen? A nebo možná neznám tvorbu a dílo nějakého významného klasika, který jednoduše mohl inspirovat oba kytaristy současně. I to se někdy stává. Každopádně jsem chtěl na těchto dvou případech ukázat, jak může být někdy zajímavé se zaposlouchat do tvorby různých autorů a hledat v jejich tvorbě souvislosti.

Madalen

Napsal uživatel Frisco

Středa, 01 Prosinec 1999 01:00

Ale vraťme se k albu Madalen. Kromě toho, že se dobře poslouchá, mě zaujal i přebal desky. Je graficky jednoduchý, ale účelný. Hlavně jsem se v něm dozvěděl všechny informace, které jsem potřeboval. Kromě odborného sleeve-note Ireny "Silence" Příbylové také oplývá booklet několika fotografiemi, na nichž si navíc zvědavý posluchač může ujasnit, kdo je kdo.

Možná se ptáte, proč jsem si dal dneska takovou dřinu s tím, abych vychválil všechno, co jen šlo. Důvod je jednoduchý. Ačkoliv Madalen od natočení alba (2/98) výrazně pokročili, tahle deska zůstane dál asi tím lepším, co ve skříni mám. A hlavně, ta deska se dá pořád ještě koupit...